

HUBERT DE GIVENCHY, creatorul de modă cu sânge albastru

Mulți îl consideră pe aristocratul și elegantul Hubert de Givenchy ca fiind succesorul lui Cristóbal Balenciaga. Creatorul de modă și-a dorit să îmbrace toate femeile, nu doar pe cele din saloane. A simțit perfect democratizarea luxului. Moda Givenchy a ieșit în stradă, iar în 1954 a fost primul designer francez care a scos o linie de lux prêt-à-porter.

Devine astfel preferatul celor mai elegante femei de pe planetă: Lauren Bacall, Greta Garbo, Elizabeth Taylor, Marlene Dietrich, Jacqueline Kennedy – căreia i-a creat rochia pentru înmormantarea lui J. F. Kennedy - Grace de Monaco. Faima lui face înconjurul lumii. Povestea vieții creatorului, într-un interviu acordat L'Express Styles.

-Ați intrat în lumea modei la 17 ani. Întotdeauna v-ați visat creator de modă?

- Există pasiuni care încep de foarte timpuriu. Eu am fost întotdeauna interesat de modă. La 4 ani mă jucam cu mătăsurile, dar mă fermecau la fel de mult dantelele; la 7 ani am desenat primele rochii. O admiram pe mama care se îmbrăca foarte elegant și adoram să răsfoiesc revistele de modă pe care ea le cumpăra tot timpul. Adolescent, eram atras de creația lui Cristobal Balenciaga: frumusețea hainelor lui și

Hubert de Givenchy și Audrey Hepburn

arhitectura acestora mi se păreau unice. La 17 ani am decis să-mi părăsesc Beauvais-ul natal, și m-am stabilit la Paris. Părinții mă pregăteau pentru o cu totul altă carieră, orientată spre drept. Înainte de a încerca fotografia de război, am învățat noțiuni de drept în biroul unui notar.

Deși visul meu era să-l întâlnesc pe Balenciaga, o prietenă m-a prezentat lui Jacques Fath. Și așa am intrat prima oară în viața mea într-o casă de modă haute-couture! Cam în același timp l-am cunoscut pe Christian Dior, care voia să-și creeze propria casă de modă. Peste câteva luni dorința lui devenea realitate, iar mie mi-a oferit un post de stilist. În timp, urmasem cursuri cu Lucien Lelong, de la care am învățat foarte mult, dar în ciuda ofertei lui, n-am rămas să lucrez acolo, înspăimântându-mă imensitatea afacerii lui: avea angajați peste 2000 de muncitori! Spre norocul meu, un prieten, René Gruau, celebrul ilustrator al multor reviste de modă, mi-a făcut cunoștință cu Madame Schiaparelli.

- «Schiap», cum o răsfățau prietenii, a fost un personaj extraordinar...

- Fantastică! Foarte extravagantă, cu un soi de coafură etruscă, era întotdeauna acoperită de bijuterii. M-a angajat și am lucrat pentru ea 4 ani. Era prietenă cu Dali, Cocteau, și, în consecință, inspirându-se din mișcarea suprarealistă, Madame Schiaparelli a introdus în modă o fantezie bizară.

- De ce ați părăsit-o ?

- Aveam 24 de ani și simțeam nevoia nu doar să învăț, ci și să mă exprim. Am decis să-mi caut singur șansa.

- Cristobal Balenciaga era motivul pentru care ați ales modelling-ul, dar la